

VIẾT CHO NGƯỜI "ĐÃ CHẾT"

(Bài 58)

(QUÁ KHÚ PHẢI QUÊN!)

(Kết thúc câu chuyện Tiếng Gõ Cửa Định Mệnh bằng vài lá thư trao đổi giữa ba người, anh Văn Quang, anh Uyên Thao và TTBG, giai đoạn này.)

NHỮNG LÁ THƯ CỦA NĂM 2005 (tiếp)

***/ CÁC THƯ THÁNG 8/2005.**

****/ Thư anh Văn Quang gửi TTBG.***

Sàigòn, Mon, 22 Aug 2005 18:38:36 +0700

Chị Bông Giấy thân,

Cảm ơn chị BG đã gửi cho đọc những bài Tiếng Gõ Cửa Định Mệnh. Chị đã khắc họa hình ảnh Uyên Thao thật rõ nét. Nhưng dường như có một cái gì đó về tâm hồn và tình cảm Uyên Thao mà tôi chưa được biết. Tôi phải tìm cho ra vì Uyên Thao là một người bạn tôi quý mến và chẳng cần có lý do nào cả.

(TTBG đã xóa 12 năm trước...)

Tôi nghĩ có lẽ chỉ vì sự can trọng của Uyên Thao mà ra, và điều đó khiến chị rất buồn, nếu không muốn nói là đau lòng.

Làm sao hơn được khi mỗi người có một quan niệm riêng về "chính mình". "Cái Tôi của tôi" KHÔNG PHẢI là "cái Tôi của người bên tôi". Thế nên khó mà đoán trước được người "không phải là mình", dù cho đó là những ý nghĩ tốt đẹp nhất. Tôi chỉ tin một điều rằng "Mọi sự thật đều được phơi bày trước ánh sáng" nên chẳng sợ gì "chuyện thiên hạ sự".

Những cái gì mất thì đã mất rồi, không bao giờ tìm lại được. Cái ở phía trước ta mới là của ta và rồi nó cũng sẽ mất. Cứ thế mà đi mới bình thản được chị BG ơi. Còn nhiều HỆ LỤY là còn mệt mỏi dài dài. TA CỨ ĐI TỚI DÙ CÒN HAY MẤT.¹

Tôi cũng thấy là BG đang đứng trước một nỗi KHÓ KHĂN rất lớn. Nhưng làm được gì thì làm, càng khó khăn mà vượt qua được, càng thấy cuộc sống có ý nghĩa hơn. Nhất là làm được cho một người bạn vừa lòng trước lúc bỏ đi. Hãy cứ như thế đã.

Thân mến, Văn Quang.

***/ Nhận thư Uyên Thao.**

CHAU Q VU <uyenthao1@juno.com> wrote:

VA, Aug. 22/2005

BG thân,

Nhớ mở att. file. xem thư. (Đã xóa att. file của Uyên Thao)

(Thân, UT).

(Đã xóa att. file của Uyên Thao)

***/ Thư BG gửi Uyên Thao.**

Cali, Aug. 22/2005

Anh Uyên Thao thân,

Kể từ bữa nợ, không nhớ ngày nào, BG đã BỎ HẸN TẤT CẢ các cái gì “liên hệ đến anh” ra khỏi tác phẩm rồi. Nghĩa là cuốn Tiếng Gõ Cửa Định Mệnh dày 518 trang phải BỎ HẾT, làm lại từ đầu cuốn Điều Múa Cuối Cùng Của Con Thiên Nga² theo một style hoàn toàn mới. Kê ra thì mất rất nhiều thì giờ, gần như BG không ăn không ngủ suốt một tuần qua, và nhức đầu khủng khiếp, nhưng BG đã HỨA với anh thì phải làm thôi!

¹ Những chữ IN trong thư anh Văn Quang là từ chính anh Văn Quang viết.

² Đêm nay (Aug. 27.2017, đã RẤT LẠ LÙNG khi đọc lá thư trên. Điều Múa Cuối Cùng Của Con Thiên Nga chính là “tác phẩm mơ ước của anh Phạm Thái Chung đạo 1999”, được chia thành hai tập:

Tập 1/ ĐMCCCCTN do TTBG viết.

Tập 2/ “Khuôn Mặt (Bi Tráng) Thứ Hai Trong Văn Chương TTBG” do chính anh PTChung viết.

Một trò chơi chữ nghĩa thú vị!

Tuy nhiên, phần II của anh Chung đã GÀN hoàn tất (hơn 300 trang) thì anh lỡ tay bấm chữ Delete, xóa hết.

Đó là số phận của một tác phẩm, cũng là số phận cô đơn của chữ nghĩa và cuộc đời TTBG! (Lại là một “món nợ ân tình” với anh Phạm Thái Chung, kiếp này TTBG phải đeo mang!)

*Anh hãy tưởng tượng một căn nhà được xây cất đẹp đẽ, bây giờ phải đập phá hết và “bắt đầu dùng các mảnh vụn đó để ráp lại thành từng căn phòng”.³ Anh là người cầm bút thì cũng hiểu được sự đau lòng ngần nào của một người cầm bút khác khi phải tự tay mình cầm kéo cắt vụn thành mảnh nhỏ một bản văn mình đã viết ra? **Nhất lại đó là BG!***

*Tuy nhiên BG là con người rất trọng chữ Tín nên “**đã hứa với anh**” thì chỉ cái chết mới ngăn cản nỗi điều đã hứa ấy. Bây giờ xin “**hãy tin BG lần cuối**”, rằng **cứ yên tâm, CHẴNG CÒN GÌ** cho thấy nhân vật trong tác phẩm MỚI này là Uyên Thao, hoặc có dính dáng đến hai chữ Uyên Thao. Ngay cả các cái tên Uyên Thao ở những phần “**không liên hệ gì đến tác phẩm**” cũng được cắt bỏ. Như vậy thì Đoạn Kết Tiếng Gõ Cửa Định Mệnh chỉ là gửi anh đọc thôi, chứ trong bản văn đã hoàn toàn bị DELETE.*

Thân, TTBG.

***/ Thư TTBG gửi anh Văn Quang.**

Cali, Aug. 22/2005

Anh Văn Quang thân,

Cảm ơn anh rất nhiều ở những chia sẻ.

Thật sự BG đã quá quen rồi với những cú phản ngược giờ cuối nên không bối rối lắm đâu nếu lại gặp thêm một cú khác. Càng khó khăn BG càng đứng vững trên đôi chân mình. Chỉ phiền một nỗi là... cứ hay làm quấy rầy sự yên tĩnh của anh bằng ba cái chuyện của BG. Xin anh bỏ qua cho.

*Càng nghĩ lại càng thấy thương anh Thế Phong và quý cá nhân anh Văn Quang **trong niềm tin tưởng đặt để trên “các bài viết của BG về hai anh.”***

*Trong cái Rủi luôn luôn có cái May. Điều May bây giờ là cũng “nhờ anh Uyên Thao” mà **Điệu Múa Cuối Cùng Của Con Thiên Nga** mới chào đời, trong đó có hiện diện kỷ niệm về **TẤT CẢ** những con người được BG thương quý. Thật rất cảm ơn anh Uyên Thao ở điều này.*

Gửi kèm anh bài BG viết về anh Hoàng Hải Thủy (một bài mà anh Uyên Thao cho rằng: “Rất đàng hoàng và nhận định rõ được cái tính hay đổ kị của con người Hoàng Hải Thủy”, thêm nữa, lá thư cuối cùng BG gửi anh Uyên Thao.

Thân chào anh,

BG.

[]

³ Sự RÁP này chính là những điều “trùng giống” giữa hai bản văn do chính TTBG viết:

1/ *Tiếng Gõ Cửa Định Mệnh* (về UT, viết tháng **8/2005**)

2/ *Điệu Múa Cuối Cùng Của Con Thiên Nga* (sau đổi thành *Người Đàn Bà Trong Căn Phòng Những Người Trăm Năm Cũ*) (viết về anh Phạm Thái Chung, tháng **9/2005**, ngay sau khi đã xóa các bản TGDĐM viết về UT).

***/ Thư anh Văn Quang gửi TTBG.**

Web, 24 Aug 2005 18:45:00 +0700

Chị Bông Giấy thân,

Lá thư cuối cùng (đề gửi Uyên Thao, ngày Aug. 24/2005) tuy ngắn nhưng lại rất nghẹn ngào...

Chị đã biết nói chị “có nhiều nhận định thành thật và trung thực” thì việc có lắm kẻ thù là chuyện đương nhiên, phải chấp nhận thôi.

Sáng mai tôi trở lại Lộc Ninh. Ở Sài Gòn vài ngày đã thấy chán ngấy. Bạn bè dường như không còn ai nữa, ngoài một buổi tối đi ăn với một vài người bạn từ Mỹ và Pháp về; và sáng nay lại bất ngờ đi ăn với một người cũng ở Mỹ về; còn thì tôi không đi đâu nữa cả.

Tôi sẽ copy những bài của chị đem về nhà quê cho bà Ngân đọc luôn. Ở đây bà ấy chạy như con thoi, hết nhà họ hàng đến chợ búa mua sắm đồ dùng cho cái mảnh vườn ở Lộc Ninh mà bà ấy rất thích. Ở đây, tôi trở thành người coi nhà và trực điện thoại.

Chúc và TIN chị sẽ nhanh chóng lướt qua hết được mọi nỗi.

(Văn Quang).

***/ Thư anh Văn Quang gửi TTBG.**

Tue, 23 Aug. 2005 18:56:22 +0700

Chị Bông Giấy thân,

Mừng chị đã vượt qua được sự khó khăn của một “lần đẽ ngược”! Thôi thế cũng xong! Tôi thông cảm với những ray rứt và đau lòng của chị, cũng như sự GUÔNG GAO trong một tác phẩm BUỘC PHẢI SỬA CHỮA KHÔNG THEO Ý MÌNH⁴. Riêng tôi thì một lần LÁCH được lại là một lần thú vị. Cho nên VIẾT và LÁCH của tôi dính liền với nhau, hầu như không thể tách rời.

Tôi đã trở về Lộc Ninh chiều tối hôm qua và cũng thấy hơi mệt, nên giải quyết xong một số công việc là lăn ra ngủ thôi. Sáng nay lại tiếp tục công việc thường lệ và sẽ tiếp tục viết cái truyện dài được 10 trang thì bỏ dở vì nhiều lý do và lý do trước tiên là chưa tìm được thật sự hứng thú trong việc Viết Lách như thế nào.

*Chị cứ ĐUỜNG TA TA ĐI là hay nhất, không thắc mắc gì nữa. **Bỏ lại phía sau tất cả.***

*Lần sau chị gửi cho tôi về **vanquang 1933@yahoo.ca** sẽ dễ nhận hơn.*

Cái địa chỉ vanquang3@hcm.vnn.vn vừa phục hồi thì có quá nhiều thứ Rác nên lại phải tạm ngưng một thời gian rồi mới sử dụng lại được.

Thân, Văn Quang.

⁴ Những chữ hoa đúng trong các thư anh Văn Quang gửi là sự cố ý viết nhấn mạnh của anh Văn Quang.

***/ CÁC THƯ THÁNG 9/2005.**

***/ Thư Uyên Thao gửi TTBG.**

Mon, 26 Sep 2005 19:40:43 -0400

BG thân,

Sáng mai tôi lên đường về Sài Gòn. Cảm ơn BG rất nhiều về sự tiếp sức cho tôi có nổi một chuyến đi. Mong là BG sớm tìm được thoải mái.

Thân, UT.

***/ Thư anh Văn Quang gửi TTBG.**

Tue, 27 Sep 2005 18:56:22 +0707

Chị Bông Giấy thân,

Nhận được email chị báo cho hay Uyên Thao sẽ về Sài Gòn. Tất nhiên là tôi sẽ không bao giờ nhắc đến chuyện Tiếng Gõ Cửa Định Mệnh với Uyên Thao vì dù sao đó cũng là chuyện rất riêng tư; tôi được chị quý trọng nên mới được biết. Chị có thể an tâm vấn đề này.

*Nếu vì phải cắt bỏ Tiếng Gõ Cửa Định Mệnh mà chị hoàn thành được Điệu Múa Cuối Cùng Của Con Thiên Nga theo ý muốn thì cũng là điều ĐÁNG GIÁ lắm chứ! **Trong thư, chị viết “cảm ơn Uyên Thao” là phải!** Tôi cũng đã từng phải cảm ơn những người đã cho tôi những vết thương để có thể "gặm nhấm" nó và làm được nhiều việc; **nếu không có nó thì khó mà làm được như vậy.** Như thế tôi cho rằng **tôi đã hiểu được chị** trong cái việc "cảm ơn" này.*

Thân mến, Văn Quang.

***/ Thư anh Văn Quang gửi TTBG.**

Sài Gòn, Sep. 29. 2005

Chị Bông Giấy thân,

*Trưa hôm qua tôi mới gặp Uyên Thao ở căn chung cư của tôi (nơi có lần gặp chị). Trò chuyện suốt buổi chiều. Lúc đó mới biết nhiều chuyện ở bên Mỹ một cách chi tiết hơn. Tôi không nhắc gì Tiếng Gõ Cửa Định Mệnh **nhưng rồi chính Uyên Thao lại nói ra.** Anh ấy cho tôi biết “BG giận tao đấy.”*

Tôi chỉ cười và hỏi:

“BG giận mày vì chuyện gì thế?”

Với tôi thì nó nói thật: “Vì cuốn sách BG viết, tao chỉ xin đừng viết tên thật của tao thôi, còn cứ để người ta đọc sẽ hiểu là tao được rồi.”

Tôi cũng nói thật ý kiến của mình:

“Người khác có quyền nhận định về mình chứ?”

Nó cười và nói:

“Tao chỉ hơi nhột!”

Sau đó thì Uyên Thao ca tụng BG rất nhiều. Đại khái là thẳng thắn, uyên bác, sâu sắc...

Nó cũng bảo:

“BG dành nhiều cảm tình cho vợ chồng mày lắm đấy.”

Tôi đáp:

“Tao và bà Ngân cũng vậy, tìm được người hiểu mình không phải dễ, bằng có là ở lại Sài Gòn bao nhiêu năm mà tao có tìm thêm được người bạn nào đâu.”

Suốt một buổi nó dành cho tôi trước khi đi lo những công việc của nó. Chiều nay chúng tôi sẽ lại gặp nhau, nhưng có nhiều bạn bè khác, một cuộc gặp mặt thân thiện và có tính cách xã giao nhiều hơn là thân tình. **Xem ra UT vẫn còn "canh cánh bên lòng"** vì những chuyện về chị và tác phẩm đã bỏ. Đó là nhận xét đầu tiên và **RẤT THÀNH THẬT** của tôi. Tôi thấy có bốn phận phải cho BG biết những điều ấy.

Thân mến, Văn Quang.

***/ Thư TTBG gửi anh Văn Quang.**

Cali 29/9/2005

Anh Văn Quang thân,

Cảm ơn anh đã cho biết những tin tức về anh Uyên Thao. Nhưng **BG quên anh ấy rồi**, kể từ hôm nọ, nên chẳng vui buồn và **chẳng còn muốn biết gì** về anh ấy nữa. Lại xin cảm ơn anh. (BG).

[]